

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Jarmila Ďáskové a JUDr. Jany Kubenové, v právní věci žalobce **I.H.**, nar., st. příslušnost Sýrie, t.č. pobytem, proti žalované **Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Příjímací středisko cizinců Zastávka, Havířská 514, 664 84 Zastávka u Brna**, o zajištění za účelem správního vyhoštění, o žalobě proti rozhodnutí č.j. CPR-2696/ČJ-2011-004025-ZZC ze dne 9.3.2011,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované č.j. CPR-2696/ČJ-2011-004025-ZZC ze dne 9.3.2011 se **z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Soudem ustanovené advokátce JUDr. Romaně Lužné se sídlem Heinrichova 16, 602 00 Brno se určuje odměna za zastupování ve výši 2.400,- Kč, která jí bude vyplacena Krajským soudem v Brně ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 9.3.2011, č.j. CPR-2696/ČJ-2011-004025-ZZC žalovaná jako správní orgán věcně příslušný podle ust. § 163 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) rozhodla podle § 124a ve spojení s § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců o zajištění cizince za účelem správního vyhoštění z území ČR. Skutkově odůvodnila rozhodnutí tak, že zajištěný se dostavil do Příjímacího střediska cizinců Zastávka dne 14.2.2011, kdy opětovně učinil prohlášení o úmyslu požádat o udělení mezinárodní ochrany.

Totožnost prokázal čestným prohlášením a následně byla ověřena porovnáním otiskům prstů. Dále bylo zjištěno, že je veden v evidenci nežádoucích osob, protože bylo vydáno dne 21.9.2007 Policií ČR, Oblastním Ředitelstvím služby cizinecké policie Praha, RCCP Praha – Ruzyně pod č.j. SCPP-1144-16/PH-1-ÚO-2007 rozhodnutí o správním vyhoštění z území ČR na tři roky, které nabylo právní moci dne 27.9.2007 a stalo se vykonatelným dne 17.7.2010 po uplynutí lhůty na doplňkovou ochranu. Dále bylo zjištěno, že v ČR v minulosti již dvakrát žádal o udělení mezinárodní ochrany a to 12.12.2006, řízení bylo pravomocně ukončeno dne 11.6.2007 a podruhé dne 3.10.2007, kdy bylo řízení pravomocně ukončeno dne 17.7.2009. Dále porušoval právní předpisy tím, že se opakovaně vyhýbal probíhajícímu řízení o azyl tím, že neoprávněně překračoval státní hranici s úmyslem žádat o mezinárodní ochranu v dalších zemích EU (Itálie, Dánsko, Německo a Norsko) a kdy byl vždy v rámci Dublinského řízení vrácen do ČR. Dne 1.3.2001 (správně 2011) bylo vydáno další rozhodnutí o správním vyhoštění na 4 roky, v rámci kterého bylo vydáno „Závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince“ vydané MV ČR, odborem azylové a migrační politiky, vedené pod ev. č. ZS 15707 ze dne 22.2.2011, podle něhož je vycestování cizince do země státního občanství možné. Doba trvání zajištění byla stanovena na 180 dnů. Z jednání cizince shora uvedeného správní orgán dovodil nebezpečí, že bude ztěžovat či mařit výkon pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění po ukončení řízení o mezinárodní ochraně popř. opakovat své protiprávní jednání. Opakovanými žádostmi o udělení mezinárodní ochrany sleduje vyhnout se vycestování z území ČR a jde tudíž o ryze účelové jednání.

Proti rozsudku ze dne 29.4.2011, který nabyl právní moci dne 11.5.2011, a jímž byla žaloba žalobce zamítnuta, podal žalobce dne 18.5.2011 kasační stížnost. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 95/2011-56 ze dne 24.8.2011 byl rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29.4.2011 č.j. 36 A 13/2011-17 zrušen a věc vrácena soudu v dalším řízení. Nejvyšší správní soud vytkl krajskému soudu, že se nevypořádal s vícero žalobními námitkami, zejména se nezdařilo zodpovědět základní otázku existence pokladu pro správní zajištění stěžovatele, od níž se odvíjí posouzení dalších dílčích otázek případu, neboť ty jsou odvislé od toho, zda mohl být stěžovatel v daném případě zajištěn na základě rozhodnutí o správním zajištění ze dne 21.9.2007.

V napadeném rozhodnutí je uvedeno, že žalobce byl zajištěn podle § 124a zákona o pobytu cizinců na základě rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 21.9.2007 vydaného Policií ČR, Oblastním Ředitelstvím služby cizinecké policie Praha, RCCP Praha – Ruzyně pod č.j. SCPP-1144-16/PH-1-ÚO-2007 z území ČR na 3 roky, které nabylo právní moci dne 27.9.2007 a stalo se vykonatelným dne 17.7.2009 poté, co uplynula lhůta na doplňkovou ochranu.

V žalobě žalobce namítal, že shora citované rozhodnutí o správním vyhoštění již nemohlo být důvodem pro rozhodnutí o zajištění, jelikož doba stanovená rozhodnutím o správním vyhoštění již uplynula a vyslovil domněnku, že 14.2.2011 již neměl být veden v evidenci nežádoucích osob, protože měl být vyřazen nejpozději po uplynutí doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území.

Rozhodnutím o správním vyhoštění shora citovaným bylo uloženo správní vyhoštění a stanovena doba na 3 roky, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území ČR a současně v souladu s ust. § 118 odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců byla určena lhůta

pokračování

36 A 13/2011

k vycestování z území ČR do 40-ti dnů od pravomocného ukončení řízení o mezinárodní ochraně, nebo do 30-ti dnů po pominutí důvodů znemožňujících vycestování, je-li řízení o mezinárodní ochraně pravomocně ukončeno a důvody znemožňující vycestování se na cizince tímto rozhodnutím nevztahují.

Má-li krajský soud přezkoumat základní otázku existence podkladu pro správní zajištění cizince, měl by přezkoumat, zda v době vydání rozhodnutí o zajištění bylo rozhodnutí o správním vyhoštění vydané dne 21.9.2007 vykonatelné. Rozhodnutí o správním vyhoštění splňuje požadavky uvedené v usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 24.1.2012, č.j. 1 As 106/2010-83 v tom směru, že je v tomto rozhodnutí o správním vyhoštění stanovena lhůta k vycestování ode dne uplynutí v rozhodnutí uvedených a stanovených dvou lhůt pro vycestování z území.

Vzhledem k tomu, že jedna lhůta určena k vycestování z ČR je do 40-ti dnů od pravomocného ukončení řízení o mezinárodní ochraně, pak v napadeném rozhodnutí soud postrádá podrobnější údaje o pravomocně ukončených řízeních o mezinárodní ochraně zahájených před 9.3.2011, zejména pak o řízení o mezinárodní ochraně zahájeného dne 14.2.2011.

Další určená lhůta k vycestování stanovena alternativně do 30-ti dnů po pominutí důvodů znemožňujících vycestování po pravomocném ukončení řízení o mezinárodní ochraně nebyla z hlediska vykonatelnosti správního vyhoštění správním orgánem v napadeném rozhodnutí zmíněna ani rovněž posouzena, když z rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 21.9.2007 vyplývá, že se na tohoto cizince vztahují důvody znemožňující jeho vycestování a ve správním spise se nachází nové stanovisko k možnosti vycestování cizince a to „Závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince“ vydané MV ČR, odborem azylové a migrační politiky, vedené pod ev. č. ZS 15707 ze dne 22.2.2011, podle něhož je vycestování cizince do země státního občanství možné. Z pohledu shora stanovené lhůty k vycestování se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval tím, zda se rozhodnutí o správním vyhoštění stalo vykonatelným a kdy.

Ze shora uvedeného vyplývá, že soud pro absenci posouzení otázky vykonatelnosti rozhodnutí o správním vyhoštění vydaného dne 21.9.2007 z hlediska lhůt pro vycestování v rozhodnutí uvedených a ve světle rozhodnutí rozšířeného senátu NSS ze dne 24.1.2012, č.j. 1 As 106/2010-87 nemohl napadené rozhodnutí řádně přezkoumat v otázce jedné z podmínek zajištění a to existence vykonatelnosti rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 21.9.2007.

Vykl-li Nejvyšší správní soud krajskému soudu v rozsudku č.j. 1 As 95/2011-55 ze dne 24.8.2011, že se nezdařilo zodpovědět základní otázku existence podkladu pro správní zajištění žalobce, pak rozhodujícímu soudu nezbývá, než konstatovat, že na základě skutečností a faktů uvedených v napadeném rozhodnutí, které soud považuje za neúplné, není schopen v tomto směru napadené rozhodnutí přezkoumat a vypořádat se tudíž se základní otázkou a to existencí podkladu pro správní zajištění žalobce.

Soud proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušuje a věc vrací žalované k dalšímu řízení vzhledem k závěrům vysloveným shora.

Úspěšný žalobce má ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení. Soudem ustanovené advokátce pro kasační řízení JUDr. Romaně Lužné, advokátce se sídlem Heinrichova 16, 602 00 Brno soud určil odměnu za zastupování ve výši 2.400,- Kč, a to za převzetí a přípravu věci, včetně studia spisu (§ 11 odst. 1 písm. b), vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění, advokátní tarif) 2.100,-Kč a k úkonu právní služby náležející náhrada hotových výdajů, která činí podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu 300,-Kč, která jí bude vyplacena Krajským soudem v Brně ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31.října 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu